

Dosarul nr. 1re-158/2021
1-19114064-01-1r/e-29072021

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

08 decembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Timofti Vladimir

Judecători – Plămădeală Ghenadie, Țurcan Anatolie

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat de către avocatul Gonța Maxim în numele condamnatului Tălămbăț Pavel, prin care solicită casarea sentinței Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 07 decembrie 2020 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 februarie 2021, în cauza penală privindu-l pe

Tălămbăț Pavel Xxxxx, născut la xxxx, originar din raionul xxxx, satul xxxxx, domiciliat în mun. xxxx, str. xxxx, ap. xx.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 09.07.2019 – 07.12.2020 (prima instanță);
2. 13.01.2021 – 22.02.2021 (instanța de recurs);
3. 29.07.2021 – 08.12.2021 (instanța de recurs în anulare).

Asupra admisibilității în principiu a recursului în anulare în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 07 decembrie 2020, Tălămbăț Pavel a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal la o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 240 ore, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Totodată, a fost soluționată soarta corpurilor delictive.

1.1. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că Tălămbăț Pavel, la 16 mai 2019, pînă la ora 03:16 minute, cunoscând cu certitudine că a consumat droguri și că acționează cu încălcarea prevederilor pct. 14 lit. a) al Regulamentului circulației Rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13 mai 2009, care prevede că, „conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul, dacă a consumat băuturi alcoolice, droguri sau alte substanțe contraindicate conducerii, ce se află sub influența preparatelor medicamentoase care conduc la reducerea reacției”, fiind în stare de ebrietate produsă de stupefiante, intenționat s-a urcat la volanul automobilului de model „Mercedes Benz E 200”, cu n/î Xxxxx, cu care s-a

deplasat în mun. Chișinău, pe bd. C. Negruzzi, intersecție cu bd. Iurii Gagarin. Ulterior, în urma stopării de către agenții de poliție, fiind suspectat de conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate, a fost condus la Dispensarul Narcologic Republican, de către angajații INP, unde în urma examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei. Conform procesului-verbal nr. 5716 din 16 mai 2019 s-a stabilit că cet. Tălămbăț Pavel se afla în stare de ebrietate provocată de stupefiante (cannabinoide, benzetidinum).

Astfel, instanța de fond a încadrat acțiunile inculpatului Tălămbăț Pavel în baza art. 264¹ alin. (1) Codul penal, adică, *conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate produsă de substanțe stupefiante și/sau de alte substanțe cu efecte similare*.

2. Nefiind de acord cu sentința primei instanțe, avocatul Gonța Maxim în numele inculpatului Tălămbăț Pavel a declarat recurs, prin care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitare, din motiv că nu a fost dovedită fapta infracțiunii.

Apărarea, în motivarea cererii de recurs a invocat că probatoriului administrat la faza de urmărire penală, îl consideră inadmisibil și urmează a fi exclus din dosar, și anume: procesul-verbal nr. 5716 din 16.05.2019, care a fost administrat ilegal, prin omisiunea ofițerului de urmărire penală și/sau procuror de a adopta ordonanță de ridicare și un proces verbal de ridicare și de anexare la materialele cauzei penale a mijloacelor materiale de probă, indicate în borderoul materialului contravențional nr. 6003 din 16.05.2019; îndreptarea din 16.05.2019; procesul - verbal de înlăturare de la conducerea vehiculului; procesul-verbal de examinare a obiectului din 10.06.2019; ordonanța privind recunoașterea obiectelor drept mijloacele materiale de probă și anexarea lor la cauză penală din 10.06.2019.

A mai menționat apărarea că potrivit învinuirii formulate în rechizitoriu și anume, că fapta a fost comisă de către inculpat care a fost stopat de către angajații INP, aproximativ la orele 03:30, nu corespunde cu probatoriul administrat care vine în contradicție cu fapta imputată și anume, că inculpatul Tălămbăț Pavel, a condus în stare de ebrietate autoturismul de model „Mercedes” la data de 16.05.2019, aproximativ la orele 03:30. Astfel, la materialele dosarului penal este anexat procesul-verbal nr. 5716 al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei din 16.05.2019, orele 02:54 - începutul examinării, care pune la îndoială faptul, că Tălămbăț Pavel a condus autoturismul în stare de ebrietate narcotică, deoarece, conform învinuirii, acesta a fost stopat de către angajații INP la orele 03:30 și nu putea fizic să fie examinat pînă la stoparea sa de către angajații INP.

Așadar, recurentul a notat că probatoriul administrat la prezenta cauză penală pune la îndoială faptul, că anume Tălămbăț Pavel a săvîrșit fapta ilicită, iar actele întocmite de către agentul constator Darii Ruslan și anexate cu încălcarea esențială a art. 126 alin. (1) și art. 131 alin. (1), (2) din Codul de procedură penală la prezenta cauză penală, nu corespund cronologic cu fapta ilicită de care este acuzat inculpatul, astfel, îndreptarea este emisă la orele 02:54 din 16.05.2019, pe cînd examinarea acestuia, de facto, a fost începută cu aceiași oră de către medicul expert, procesul-

verbal de înlăturare de la conducerea vehiculului, întocmit la orele 02:50 din 16.05.2019, fiind înlăturat de pe str. I. Gagarin - C. Negruzzi, care, fiind înlăturat de la conducere în locul indicat, fizic nu putea în 4 minute să fie prezent la examinarea medicală de către medicul expert.

A mai susținut că, probele materiale propuse de către procuror, se regăsesc de fapt în materialul nr. 6003 din 16.05.2019, iar în privința acestui material nu a fost întocmită o ordonanță motivată de ridicare a documentelor, cu toate că au importanță pentru cauza penală și nu a fost întocmit un proces-verbal de ridicare a acestor documente.

Suplimentar, a indicat că și procesul-verbal de cercetare a obiectului, a fost efectuat de către ofițerul de urmărire penală în lipsa ordonanței de ridicare și a procesului-verbal de ridicare și de anexare la materialele cauzei penale cu nr.2019010838, acțiune procesual - penală care este efectuată cu încălcarea dispozițiilor art. 118 alin. (4) Cod procedură penală.

Prin urmare, procesul-verbal de cercetare a obiectului din 10.06.2019 a fost efectuat în biroul ofițerului de urmărire penală fără a efectua ridicarea pentru a fi examinate în sediul organului de urmărire penală, nerespectând procedura legală prevăzută de cod. Astfel, organul de urmărire penală nu a indicat de unde a descoperit obiectul cercetat și din ce local obiectul cercetat a ajuns în sediul organului de urmărire penală, neîmpachetat, nesigilat și nesemnat, despre care se face mențiune în procesul-verbal, condiție imperativă prevăzută de cod.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 februarie 2021 a fost respins recursul declarat, ca fiind nefondat, cu menținerea sentinței contestate.

Instanța de recurs, în motivarea soluției adoptate, a menționat că instanța de fond a stabilit corect starea de fapt ce corespunde probelor din dosar, just încadrând acțiunile inculpatului Tălămbăț Pavel în baza dispozițiilor art. 264¹ alin. (1) Cod penal, or, vinovăția acestuia de comiterea infracțiunii incriminate a fost dovedită prin următoarele probe administrate, cercetate de către instanța de fond, suplimentar cercetate și verificate în ședința instanței de recurs, și anume: declarațiile martorilor Bonduc Dorin; Darii Ruslan; procesul-verbal nr. 5716 al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei din 16.05.2019; procesul-verbal de examinare a obiectului din 10.06.2019; procesul-verbal de ridicare a obiectelor și documentelor din data de 16.05.2019; ordonanța din 16.05.2019 nr. 01092888; procesul-verbal de examinare a obiectului din 17.06.2019; ordonanța din 17.06.2019; procesul-verbal de înlăturare de la conducerea vehiculului din 16.05.2019; îndreptarea efectuată la ora 02:54.

La capitolul individualizării pedepsei, instanța de apel a constatat că instanța de fond a aplicat inculpatului Tălămbăț Pavel o pedeapsă corectă și echitabilă, în coraport cu circumstanțele faptei și personalitatea inculpatului, just stabilindu-i o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, în mărime de 240 ore, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

4. Legalitatea și temeinicia hotărârilor instanțelor de fond este atacată cu recurs în anulare de către avocatul Gonța Maxim în numele condamnatului Tălămbăț Pavel,

prin care solicită casarea acestora, rejudecarea cauzei, cu adoptarea unei noi hotărâri prin care să fie dispusă achitarea condamnatului din motivul că nu a fost dovedită fapta infracțiunii.

În argumentarea recursului în anulare, recurentul a invocat argumente similare celor din cererea de recurs, descrise la pct. 2 al prezentei decizii, inclusiv că:

- condamnatul este nevinovat de comiterea infracțiunii incriminate;
- atât instanța de fond, cât și instanța de recurs, nu și-au motivat soluțiile de respingere a solicitărilor apărării în ceea ce privește probatoriul administrat de către organul de urmărire penală, pe care îl consideră, ca fiind inadmisibil, și administrat cu încălcări esențiale ale normelor Codului de procedură penală, ceea ce constituie un viciu fundamental și contravine prevederilor art. 94 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală;

- decizia instanței de recurs este motivată insuficient, prin ce s-a încălcat art. 6 CEDO, adică dreptul condamnatului la un proces echitabil. Or, instanța de recurs, în sensul art. 6 CEDO, urma să se expună asupra tuturor argumentelor invocate în cererea de recurs înaintată de către apărare;

- potrivit învinuirii formulate în rechizitoriu și anume, că fapta a fost comisă de către inculpat care a fost stopat de către angajații INP, aproximativ la orele 03:30, nu corespunde cu probatoriul administrat care vine în contradicție cu fapta imputată și anume, că inculpatul Tălămbăț Pavel, a condus în stare de ebrietate autoturismul de model „Mercedes” la data de 16.05.2019, aproximativ la orele 03:30. Astfel, la materialele dosarului penal este anexat procesul-verbal nr. 5716 al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei din 16.05.2019, orele 02:54 - începutul examinării, care pune la îndoială faptul, că Tălămbăț Pavel a condus autoturismul în stare de ebrietate narcotică, deoarece, conform învinuirii, acesta a fost stopat de către angajații INP la orele 03:30 și nu putea fizic să fie examinat pînă la stoparea sa de către angajații INP;

- în conținutul deciziei instanței de recurs este indicat în calitate de apărător - avocatul Gonța Pavel, fapt ce nu corespunde realității și denotă superficialitatea examinării prezentei cauze penale.

5. La recursul în anulare declarat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul, care pledează pentru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, menționând că nu s-a confirmat prezența viciului fundamental, invocat de către apărare.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare în baza materialelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 454 Cod de procedură penală, recursul în anulare se declară în termen de 6 luni de la data pronunțării deciziei.

În speță, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recurs în anulare în termen.

În conformitate cu art. 453 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii

precedente a afectat hotărârea atacată, când Curtea Europeană a Drepturilor Omului informează Guvernul Republicii Moldova despre depunerea cererii.

Potrivit art. 453 alin. (2) Cod de procedură penală, recursul în anulare este inadmisibil dacă nu se întemeiază pe temeiurile prevăzute în prezentul articol sau este declarat repetat.

În sensul art. 6 pct. 44) Cod de procedură penală, viciul fundamental în cadrul procedurii precedente, care a afectat hotărârea pronunțată, reprezintă încălcarea esențială a drepturilor și libertăților garantate de Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, de alte tratate internaționale, de Constituția Republicii Moldova și de alte legi naționale.

Așadar, una dintre cerințele primordiale pentru declararea recursului în anulare este motivarea acestuia din punct de vedere al prezenței erorii de drept comise în cadrul procedurii precedente, care să cadă sub incidența noțiunii de viciu fundamental.

Conform art. 456 alin. (1) Cod de procedură penală, în coroborare cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal decide inadmisibilitatea recursului în anulare declarat, în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat. Soluția instanței prin care se dispune inadmisibilitatea recursului în anulare, din motiv că este vădit neîntemeiat, este precedată de verificarea temeiurilor de casare invocate de parte, în raport cu actele dosarului, drept urmare constatându-se că actul recurat este conform legii, fără a prezenta vreo carență de natură să-l afecteze și să genereze desființarea acestuia.

Subsidiar, Colegiul penal ține să sublinieze că instanța de recurs în anulare la această etapă a procedurilor nu declanșează un control asupra fondului cauzei, nu dă o nouă apreciere probelor administrate și cercetate și nu verifică argumentele care nu au fost obiect de cercetare în cadrul etapelor precedente de judecare a cauzei, ci verifică dacă în hotărârile adoptate nu a fost admis vreun viciu fundamental de natură să determine casarea soluției devenite irevocabile, adoptate pe caz.

Sub acest aspect, analizând argumentele recursului în anulare declarat, prin prisma sensului atribuit de legislația procesuală penală a noțiunii de viciu fundamental, Colegiul penal consideră că titularul cererii de recurs în anulare nu a adus argumente care s-ar încadra în acest concept și care ar afecta hotărârile atacate.

Reieșind din textul recursului în anulare declarat, Colegiul penal constată că apărarea invocă în calitate de viciu fundamental care a afectat decizia instanței de recurs, faptul că *atît instanța de fond, cît și instanța de recurs, nu și-au motivat soluțiile de respingere a solicitărilor apărării în ceea ce privește probatoriul administrat de către organul de urmărire penală, pe care îl consideră, ca fiind inadmisibil, întrucît a fost administrat cu încălcări esențiale ale normelor Codului de procedură penală.*

În acest sens, instanța de recurs în anulare menționează că argumentele înaintate au fost analizate pe deplin, constituind obiect de discuție în instanța de recurs, care a statuat că *“prima instanță, în mod justificat, a constatat că nu există nici un temei de a pune la dubii probatoriul administrat, astfel, prin procesul-verbal nr. 5716 al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului,*

stării de ebrietate și naturii ei din 16.05.2019, s-a stabilit că în urma examinării medicale din data de 16 mai 2019, a cet. Tălămbăț Pavel, mai exact în urma verificării probei biologice de urină și sânge, s-a constatat prezența în probele biologice a cannabinoidelor și benzetidinum...Cu referire la faptul că ora indicată în actul de învinuire privind comiterea faptei, nu corespunde cu ora când Tălămbăț Pavel a fost supus examinării medicale, în sensul dat, Colegiul penal reține că circumstanța dată nu poate constitui temei de achitare a inculpatului, or, martorii audiați în cadrul urmăririi penale au indicat ora stopării autovehiculului condus de inculpat, cu aproximație, iar faptul dat nu denotă, că de fapt, fapta incriminată lui Tălămbăț Pavel nu ar fi avut loc” (f.d.232-232, Vol. II).

În același context, instanța de recurs în anulare menționează și faptul, că vinovăția condamnatului Tălămbăț Pavel în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (1) Cod penal, a fost dovedită prin cumulul de probe, care în ședințele de judecată a instanței de recurs, au fost verificate și apreciate din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor cu respectarea prevederilor art. art. 99-101 Cod de procedură penală și a principiului contradictorialității procesului penal.

Colegiul penal ține să accentueze și faptul, că la această etapă a procedurilor, instanța de recurs în anulare nu declanșează un control asupra fondului cauzei, nu dă o nouă apreciere probelor administrate și cercetate, și nu verifică argumentele care anterior nu au fost obiect de cercetare în cadrul etapelor precedente de judecare a cauzei, ci verifică dacă în hotărârile adoptate nu a fost admis vreun viciu fundamental de natură să determine casarea soluțiilor devenite deja irevocabile, adoptate pe caz. Astfel, este lipsită de suport juridic solicitarea apărării cu privire la examinarea mijloacelor de probă administrate în cauză.

Subsecvent, cu privire la argumentul recurentului, precum că *în conținutul deciziei instanței de recurs este indicat în calitate de apărător - avocatul Gonța Pavel*, fapt ce nu corespunde realității și denotă superficialitatea examinării prezentei cauze penale, Colegiul penal menționează că este o eroarea materială prin care s-a indicat greșit prenumele avocatului apărării, corect fiind Maxim, și nicidecum nu are puterea de a perturba soluția instanței de recurs, or, vinovăția condamnatului de comiterea infracțiunii incriminate a fost dovedită prin suportul probatoriu indicat în pct. 3. al prezentei decizii.

Totodată, reieșind din semnificația juridică atribuită noțiunii de viciu fundamental, se menționează, că argumentele invocate de apărare pe care acesta le încadrează în conceptului de „viciu fundamental”, nu sunt incidente la caz și nu pot servi temei de admitere a recursului în anulare și de pronunțare a unei soluții de achitare.

Potrivit art. 27 alin. (1), 448 Cod de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de recurs verifică legalitatea hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei.

Colegiul penal menționează și faptul că principiul securității raporturilor juridice, consfințit în art. 6 din Convenție, cere inter alia ca, atunci când instanțele

judecătorești dau o apreciere finală unei chestiuni, constatarea lor să nu mai poată fi pusă în discuție (hotărârea Roșca vs Republica Moldova nr. 6267/02, § 24, din 22 martie 2005; Mitropolia Basarabiei și Parohia Nașterea Maicii Domnului vs Republica Moldova, nr. 65637/10, din 01 octombrie 2019), iar potrivit dispozițiilor art. 4§2 din Protocolul 7 CEDO, redeschiderea procesului, conform legii și procedurii penale a statului respectiv, poate fi efectuată, dacă fapte noi ori recent descoperite sau un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente sunt de natură să afecteze hotărârea pronunțată.

Prin urmare, Colegiul penal constată, că hotărârea contestată nu este afectată de un careva viciu fundamental, fiind în conformitate cu prevederile legale și această hotărâre judecătorească rămasă definitivă și irevocabilă capătă putere de lucru judecat, ce produce o cauză de împiedicare a pornirii, continuării, judecării cauzei penale ori redeschiderii acesteia.

În aserțiunea dată, Colegiul penal conchide că la examinarea prezentului recurs în anulare, nu s-au constatat erori de drept comise de către instanța de recurs, ce ar indica la prezența unui viciu fundamental în cauză care ar afecta hotărârea irevocabilă, iar existența unei alte păreri a apărării asupra circumstanțelor cauzei și probatoriului administrat la dosar, nu poate servi temei pentru reexaminarea cazului.

În consecință, Colegiul penal decide inadmisibilitatea recursului în anulare, din motiv că este vădit neîntemeiat.

7. Conducându-se de prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4), art. 456 alin. (1) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de către avocatul Gonța Maxim în numele condamnatului Tălămbăț Pavel, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 februarie 2021, în cauza penală privindu-l pe **Tălămbăț Pavel Xxxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **03 februarie 2022**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Plămădeală Ghenadie

Țurcan Anatolie